

WALLQUIST, OLOF
SVERIGE. ÖVERHOVPREDIKANTEN

**Berättelse om högstsalig hans kongl. maj:ts
döds-beredelse. / [Olof Wallquist]**

Stockholm
1792

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

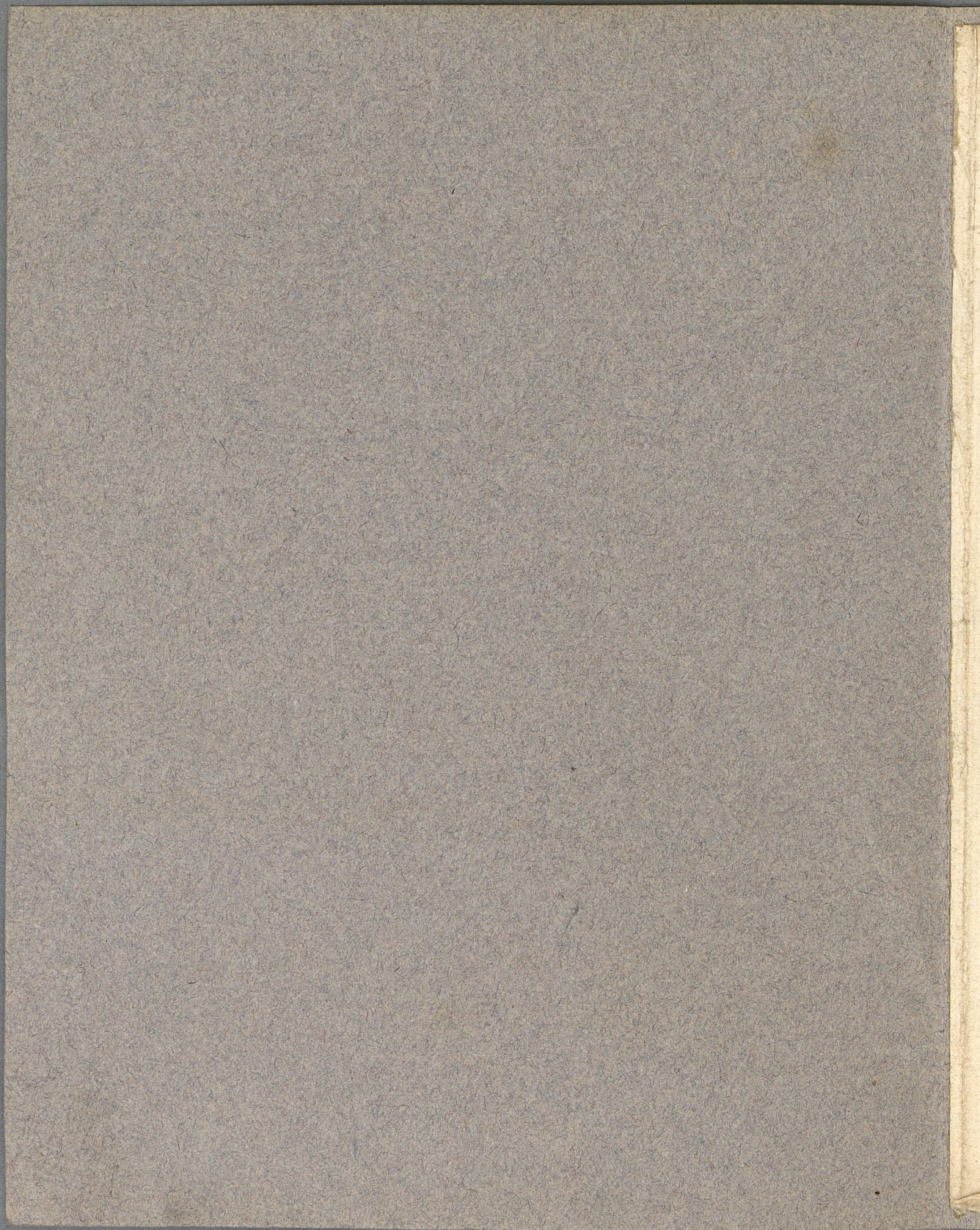
Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

WALLQVIST, O.

SV SAML.
HIST.
SV.
G. III
(Pou)
1700-1829

WALLQUIST

Historia
Svensk

Quart. III

(Bib.)

1700-1829

Berättelse

Om

Högstsalig

Hans Kongl. Maj:ts

Döds = Beredelse.

Cum Gratia & Privilegio S:æ R:æ Maj:tis.

Stockholm, Tryckt i Kongl. Tryckeriet, 1792.

Det har blifwit min lott at tid efter annan emottaga de största wälgerningar af Höghetsalig Hans Maj:t, för at ändteligen blifwa witne til den sista och den största, som Den Höghste Gud den tildelt Konungen Sjelf.

Sedan Konungens plågor natten emellan den 28 och 29 i denna månad märkeligen tillagit, och krafterne i samma mon blifwit förswagade, förlorades hos alla dem, som omgäfwit Konungens Person, anledningarne til det hopp man hittils gjort sig om Konungens wedersäende. Närwarande Läkare döljde icke eller den farhoga de måste taga, at Konungens förwandling ej war långt borta. Konungen blef derföre tjenligen, med kärlek och wärnads erhindrad om den sma plikten mot sig sjelf, at närmare föra sina tankar til et så wigtigt ämne. Hans Maj:t har mottagit underrättelsen om sin närwarande lifsfara med full undergifwenhet under Guds wilja, och jämt förordnande om några wigtiga ärender i afseende på Des Konungliga Räll och det werldsliga Regementet, befallt mit påfallande.

Wid min ankomst, tillsades af Hans Kongl. Höghet Hertigen af Södermanland, jag at straxt inträda i Konungens sängkammare, som ock skedde. Men Konungens plågor woro wid den stunden ganska swåre, och lemnade icke Hans Maj:t det lugn, som fördras til en andagt, hwarföre jag ock asträbde. Kort derefter woro Expeditionerne af Konungens förenämde förordnander färdige til underskrifter, dem Konungen ännu ägde en hemtad styrka at egenhändig teckna wid det företräde, som nu lemnades Stats-Sekreteraren och Commendeuren Herr Elis Schröderheim. Derefter blef jag åter inbefald; men Konungen war mycket lidande, ganska matt, och utan styrka för den wigtiga affigt, i hwilken jag war tilfällad.

Under det at Konungen nu flyttades i sin stora säng, som blef Des dödsbädd, ökades mattigheten. Men ögonblecken blefwo med det samma dyrare, och icke et enda war at förlora. Jag trädde derföre nära til Konungens Person, och sade ungefärligen: Gud har gifwit mig många tilfällen at se Des wälsignelse öfwer Eder Maj:ts Person. Wätte wäl hända, at Han sparar mig det aldrastörsta til denna stund, då Eder Maj:t är så nära sin förwandling, och kan hända snart omedelbarligen under Guds ögon. Jag är

är icke kommen at gifwa Eder Maj:t widlyftiga lärdomar, eller
frånga föreställningar, eller någon tröst af menstlig förmåga.
Guds nåd, som följer våra swagheter, och den ömna känsla, med
hwilken Eder Maj:ts hjerta af Gud är begäfwadt, jämte Eder
Maj:ts egen christeliga omtänka som i en sådan stund icke kan wa-
ra borta, gifwa mig den förhoppning at Eder Maj:t hwilar
wid Guds barmhertighet i Christo Jesu til sin själs frelsning och sa-
lighet. Konungen swarade: Jag har fullt förtroende til Gud och Hans
nåd i detta och det tillkommande lifwet. Gud wälsigne er. Önska
mig Guds wälsignelse. Jag fortfor: Är Eder Maj:t bögd och
glad at styrka sit hopp och sin förtröstan til Guds Nåd genom
delaktigheten i Jesu Nattward? Konungen swarade: Ja; och til-
lade: Jag hoppas at Gud lemnar mig ännu en tima. Jag öns-
kar at få någon sömn til styrka för mina krafter, så wil jag
anamma Sacramentet; wänta här. Med detsamma inföll Han i
en slumring af några minuter, derunder Han dock wakenade ef-
par gånger hastigt, och med starka ögon. Han ropade då på
Herr Bergs-Rådet Dahlberg, Sin förre Lif-Medicus, och frågade
om någon lindring i plågorne genom Medicinens tilhjelp kunde
beredas; men fick til swar, at någon förhoppning derom icke kun-
de gifwas, hwarjemte Herr Bergs-Rådet tillade, at Hans Maj:t
gjorde wäl at nyttja dessa ögonblick til samtal med mig, derige-
nom han förmodade at lugn och tilfredsställelse aldratryggast kun-
de befrämjas. Konungen sade: Det wil jag göra. Jag fortfor
då genast med det ämne jag tilförene begynt, efter den gåfwa
Herren mig gaf; och med den förthet, som ur alla anledningar
blef mer och mer nödwändig. Konungen, som ägde fullkomlig
och oafbruten sansning, hörde alt med tålmod och förnöjelse,
tryckte mig derunder flera gånger med Sin hand, nånde derwid,
jemte förtroendet til Gud för Sig Sjelf, de ömaste Föremål Han i
werlden ägt, med kärlek inom Sig, med öfwerlåtenhet åt Guds
omsorger, och begärde Herrans Heliga Nattward. När den i
wanlig ordning skulle administreras, och jag läste Bönen: Fader
wår, samt under Konungens efterläsning war kommen til andra
eller tredje Bönen deraf, sade Konungen: Wänta; hwarpå Han å-
nyo knäpte Sina händer kraftigt tillsammans, begynte Sjelf: Fa-
der wår, läste det med alla tekn af sann andakt, och så högt, at
alla närwarande hörde det. När samma Bön war slutad, och
jag

jag med några ord sökte närmare bereda Konungen til den Heli-
ga Mattwardens wärdiga mottagande, sade Konungen at Han
begärade höra en wis Bön: O Guds Lamb m. m. Jag begynde
läsa den; då Konungen strax med mycken andagt och rörelse ef-
terläste den Bönen, samt beredde Sig at emottaga det Högwördi-
ga Sacramenter. Men då det skulle meddelas, sade åter Konun-
gen: Vänta; hwarpå Han knäpte Sina händer tillsammans, och
bad helt högt: Gud war mig nådelig, och förbarma Dig öfwer
mig syndare, samt göre Sjelf mig wärdig! hwarpå Han sade: Se
nu! och ananunade Sacramentet. När jag med några ord önska-
de Konungen Guds wälsignelse af denna Nädemåltid, och menin-
gen af denna min önskan närmade sig til slutet, sade åter Konun-
gen: Gif mig wälsignelsen — Wälsignelsen. Jag läste då: Her-
ren wälsigne Dig m. m. Åter lemnade Konungen Sig til en still-
la andakt; hwarefter Han sade: Gud wälsigne och beware er.
Jag wet at ni önskar Guds wälsignelse öfwer mig. Om jag
får skum och någon styrka, wil jag tala mera med er.

Plågorne syntes nu wara lindrade, och et godt lugn förhan-
den. Det kom ock snart, och fullkomligare än det på jorden kan
winnas; Ly Konungen insöf strax i en stilla skum, derunder, in-
om få stunder, utan några synbara särdeles smärtor, Hans för-
lösta själ infallades til Guds rolighet, flockan nära Ellofwa på
dagen, i Dag den 29 Martii.

Så dog denne Konung, märkwärdig som en stor Regent,
en stor Hjelte, i alla handlinger en stor Människa, och i sin döds-
tima genom Guds öfwerwinneliga Nåd en lycklig Christen.

Denna Berättelses hela värde hwilar på des fulla sanning,
känd af de flere Personer inom Kongl. Hof- Staten, samt Läkare
och Besjening, som woro närwarande, och aldrig låra förgåta
det förtroende til Gud, som blir det waraktigaste ämne til Chri-
stelige Undersätares kärleksfulla minne af denne Konung.

Gud gifwe sin Nåd, at wi som öfwerlefwa, här af tage an-
ledning, at med allwäre tänka på det oss alla förestår, och icke
glömma den påminnelse oss derom gifwes från en allskad och sak-
nad Konungs Sotefång. Stockholm den 29 Martii 1792.

Olof Wallquist.

Högastfällig Hans Kongl. Majts öfwer Hof-
Predikant, Biskop öfwer Wexiö Stift, Le-
damot af Kongl. Nordstjerne-Orden.

www.books2ebooks.eu